YLEISÖLUENTO:

Olen tehnyt näkymättömiä kuvia näkyviksi.

Kallioita, joiden ajattomuus ja ikuisuus on otettu talteen
ja siirretty bittiavaruuteen.

Uusi ikuisuus ja yhteisomistus
varjelevat niitä mauttomuuksilta ja ilkivallalta.

Taide on muuttunut banaaliksi tässä arvotodellisuuden
syöksykierteessä.

Vain omaehtoinen kulttuuritietoisuus voi siitä pelastaa.

Jokaisella on oma maapallo,
oma sydän ja minuus.

Pidä huolta omastasi ja muut tehkööt samoin.

Ihmistä ei voi omistaa, eikä maailmankaikkeutta.

Meillä kaikilla se kuitenkin on.

Pidä siitä huolta ja jaa se ympäristösi kanssa,
niin elämä jatkuu.

”Ihmisen elämä on kovin lyhyt”, on klisee.'
Vanha kulunut lauseparsi, jolla on sisältö.
ME.

Polvi pojasta paranee, on höpinää,
tuttua höpinää.

Polvi oli jo 32 miljoonaa vuotta sitten samanlainen kuin nyt.
Ihmistä ei tosin vielä ollut,
olimme apinoita.

Aivot olivat n.? l. kokoiset,
kun ne nyt ovat n.1?-2 l. kokoiset.

Apina oppi tappamaan.
Sai proteiinia ja aivot kasvoivat.

Muotoutui ihminen, jonka tulisi oppia myös käyttämään näitä aivojaan,
eikä vain ahtamaan niihin turjaa tietoa.
Nippelitietoa.

Tästä maasta on vaikea saada tietoja, kun ei ollut tunkioita niin kuin
nyt.
Kasvillisuuskin on saanut alkunsa kun oltiin vielä päiväntasaajalla.

Matkaa on tehty ja kyytiä saatu,
vaan ei tunnu matkailu avartavan, eikä polvi paranevan,
vaikka evästäkin tuntuu riittävän aina tunkioille asti.

MITÄ TEHDÄ?

No ajatella ainakin vois vähän laveammin.
Nämä tappamalla kasvatetut aivot kun ovat vielä raakile,
eikä se kehityshistoria, meidän geneettinen perimämme ole lainkaan
salonkikelpoinen.
Vaikka hauskaa pitäisi olla kuinka, meillä on hyvin likainen historia.

Freudilainen tapa käsitellä asioita lapsuuden tapahtumien valossa
on myös ylikorostunut ja peittää alleen jungilaisuuden, jonka mukaan
ihmiseksi kasvaminen on mahdollista vasta n. 35 ikävuoden jälkeen

Nuo mainiot aivomme kun ovat kasvaneet täyteen mittaansa vasta
24 vuoden iässä ja silloinhan ei elämänkokemusta ole vielä juuri
nimeksikään.

Tätä nuoremmilla ihmisillä tunnetilojen heittely on varsin
sattumanvaraista,
eikä vain puberteetissa.

Yhtäkkiä ollaan 3- tai 6- vuotiaan tasolla hetken.
Muodosta siinä sitten luotettavaa ja tasapainoista käsitystä
itsestäsi ja ympäröivästä todellisuudesta.

35-vuotiaallakin on elämänkokemusta vain n. kymmenkunta vuotta.
Sen ikäisenä jolloin urautuminen ja valmistumisen tunne on
voimakkaimmillaan
ja elämä itse asiassa vasta edessä.

”Hyvin alkaneet opintoni keskeytti valmistuminen”, luonnehti eräskin lääkäri.

Viihdeteollisuus kasvaa sitä mukaan kun viihtyvyys laskee,
sillä viihdettä voidaan tuottaa vain viihtymättömyyteen.

Vapaa-ajan lisääntyessä ei saavuteta vapautta,
vaan raadetaan vaihteeksi toisen nimikkeen alla,
lisääntyneen kuluttamisen.

”Kieli, kaiken viestinnän peruste, (kuvan jälkeen KK) kehittyy entistä enemmän yleiskielen suuntaan
ja luovat teot sitä myöten samankaltaistuvat”.
Näin totesi Erno Paasilinna teoksessaan mainio vallankumous (1972).

Tässä nyt ollaan.
Samanlaisuus ja tasapäisyys koetaan tuttuna ja turvallisuutena.
Aikuiset ihmiset.

Eikö ymmärretä, että ne erot ovat juuri se rikkaus, siis
niin miehen ja naisen kuin kulttuurienkin väliset erot.
Ei samanlaisuus.
Me tarvitsemme erilaisia ihmisiä.

Kalliomaalaukset edustavat Suomenmaan kulttuurikentän erilaisuutta,
perimää ja rikkautta.
Toivottavasti myös rakkautta sillä sitä me tarvitsemme.

Kuvien iän ajoitus on kyetty tekemään radiohiiliajoituksella ja maaston geologisilla kartoituksilla.

Ne ovat osittain vanhempia kuin pyramidit, Egyptin faaraot, Rooman keisarit tai Amerikan perustuslain juuret.

Aihe niiden tekemiseen on siellä vieläkin nähtävissä, kuultavissa ja kosketeltavissa.
Jopa maisteltavissa.
Se on elämä itse ja sen monimuotoisuus, biodiversiteetti.
Sen rinnalla ihmisen elämä on kooltaan kuin kärpäsen kakka.

Me teemme sitä elämää,
mutta meidän on myös säilytettävä se mitä meillä on. Sillä se on IHME!

Meillä kaikilla on oma maapallo ja maailmankaikkeus.
Tietenkään ei ole mitään ilman sinua, sinulle.
Muille kyllä.

Kuolema on yksinkertaisin ja normaalein ilmiö elämän kaikista ilmiöistä.
Ihminen syntyy tähän maailmaan ja elää yksinomaan mahdollisuuksiensa mukaan,
mutta kuolee muuttumattoman lain mukaisesti.(Aleksander Kuprin 1870-1938).

Elämä jatkuu, muoto muuttuu.
Säilyttäkäämme se mahdollisuus myös kärpäselle.

Vaivaisukot ja tyttö tai rouva, sijoittuvat ajallisesti lähelle Ranskan vallankumousta
ja valistuksenajan perinnettä.

Vakaumusta siitä, että järjellä voi käsitellä ja ratkaista ongelmia.
Ne ovat myös ensimmäinen puhtaasti sosiaalinen taidelaji Pohjoismaissa,
kenties koko maailmassa.

Ihmisoikeuksia on kunnioitettava eettisenä hengen mahdollisuutena.
Ei pelkästään moraalisena hyveenä ja sääntöinä.
Rahaa sillä ei ole tarkoitus tienata.

Olen tehnyt tämän sarjan kulttuuriekologisen keskustelun pohjaksi ja omaksi
vaivalloiseksi ilokseni.

Elämme yhtä sivilisaatiomme murroskohtaa ja à la Kulttuurien aikaa.
Tapani kohdata tämä murros kaduntasolla ja niillä eväillä joita matkani
on minulle antanut, on tietysti kovin pientä ja itsekästä,
mutta niin ovat loppujen lopuksi ihmisen tarpeetkin.

Ongelma olemme ME, ei puut.
Ne tekevät hapen.
Kuva oli ennen sanaa ja kaikki sanat ovat tarpeettomia ja tyhjiä,
jos teot puuttuvat.

Voitte poimia kaikesta muodostamastani materiaalista itseänne kiinnostavan
ajatusrakennelman ja tehdä siitä sitten kokonaisuuden, sisällön ja

sanoman.

Tässä on nippu johtolankoja joihin teette ajatuksenne TE ITSE.
Kukin omalta kohdaltaan ja ymmärryksenne mukaan.
Mielikuvitus auttaa, mutta sen selville saaminen voi tietysti olla vaikeaa.
Voipa se jarruttaakin.

Kotisivuni, lokikirjat ja muu oheistuotanto on millenniumin historiaa tässä maassa
ja taltioitu Ateneumiin ja on nähtävissä Valtion kuvataidearkistossa.

Näin aloitan omaehtoisen kulttuuritietoisuuden ja sisältölukutaidon herättämisen
eri ikäryhmissä Suomessa, myöhemmin muualla.

Perästä kuuluu, sanoi torventekijä. IDEA,SISÄLTÖ ja SELITYS seuraa.

Rakkautta ja järkeä toivoo: KK